

Slot. Ludieke afsluiting jubileumprogramma door Willem Gunneman

Marijke betanket alle sprekkers foar harren bydragen. Sy hat in protte respekt foar it wurk dat yn de lokale polityk bart, as grutske Fries en nije ynwenner fan Súdwest-Fryslân mei noch ien op komst. Se jout it lêste wurd oan de yn har eagen bêst klaaide man yn 'e seal: Willem Gunneman.

Gunneman sluit de middag feestelijk af met een aantal liedjes. Als eerste een fragment van het nummer 'Het Dorp' van Wim Sonneveld, die honderd jaar geleden geboren werd. Willem vraagt Tjeerd van der Zwan van welke soorten muziek hij houdt. Toevallig is dat Wim Sonneveld, hij houdt niet van de Rolling Stones. Vanuit de zaal is boegeroep te horen. Gunneman brengt een luisterliedje met wat beat en een gitaar speciaal voor Tjeerd van der Zwan met een impressie van het plenaire programma. Daarna vraagt hij Bearn Bilker naar zijn muzikale voorkeur. Bilker noemt daarop: "Bach en opera." Gunneman laat in een operalied de hoogtepunten horen van hetgeen Bilker verteld heeft over de geschiedenis van de VFG. Het volgende luisterliedje gaat onder meer over de veranderende grenzen in Fryslân en het mooie Friese woordje 'mienskip'. Uit de bijdrage van de heer Brok heeft Gunneman op kunnen maken dat Friezen eigenlijk een beetje te bescheiden zijn. Dat dat anders moet verwoordt hij met het lied 'Het is moeilijk bescheiden te blijven'. Naar aanleiding van het vraaggesprek met Isabelle Diks en Aukje de Vries zingt hij het lied 'Oh oh Den Haag' met een eigen tekst. "Stuur simpelweg een appje, bel of kom gewoon een middag naar Den Haag."

Gunneman heeft nog een aantal korte gesprekjes met mensen in de zaal. Wethouder Arend Dijkstra van Menameradiel geeft als advies voor de komende honderd jaar: "Dat we met elkaar gezamenlijk op blijven trekken, ook naar Den Haag toe." Houkje Rijpstra, tot voor kort wethouder van Tytsjerksteradiel en nu directeur van Circulair Fryslân, geeft aan dat ze hoopt dat Fryslân een voorbeeld zal blijven en nog meer zal worden op het terrein van de beweging naar de circulaire economie. Willem Gunneman vraagt haar nummer en adres, maar die gegevens houdt ze wijselijk voor zich. Houkje vertelt dat ze van blues houdt. Gunneman brengt dan een bluesy nummer over elektrische auto's, energie, circulaire economie, samenwerking en bevlogen aan de toekomst bouwen op basis van onderling vertrouwen als missie voor de komende jaren van de VFG.

Hierna wordt een groepsfoto van alle mensen in de zaal gemaakt. Als afsluiting zingt Willem Gunneman samen met de enthousiaste bestuurders it Frysk folksliet: "Frysk bloed tsjoch op, wol no ris brûze en siede!" En dan staat voor alle aanwezigen een heerlijk buffet klaar in de foyer.